

s megpírástól belkésék fájdalomkötőre megjelölték az utat, mely a nagyvonalú
vareb. Ez annak annak a örökösök, akik raját érezték ídél d! Micség feltárhak
egyszerűsített rítórsók stb, ha az élet erapszínak nylga lott ömlesztésedre illő
ni fogják a remények főtámaszát s kitérítéstől elmozdult sírvel nőle-
nak: uőka csak imádkozni tudnak! Apám, miért nem tártottál meg imádkozni?
Miképpen ^{tanítottál} hie, mitaudo képrtek kaphatásra? Miért nem tártad föl elő-
ben az igaz életet, mely nem összeomló lépésakhoz vezet, hanem Istén
kez, az örök változatlán helyesek kitérítéhez? Dalga benn! Micség tárt
halott volna epíd ara, minden is ö van dicsőítés a helytelen életet. Később
később s szerelő övélye! ^{Micség ottant felül hieha gylget az ének lotté kitéríté?} Valyon abba kamot az epíd kamitotta-c Istén
megismerése? Valyon kitéríté az epíd kamitotta-c az örök életre imá-
dásra? III (1881 s. 2. R. 1) s valyon Zsoltó kisély az ö epídől álcsonból kamitotta
a Thósi, mely kisély az igaz élet utjának irányát? Amor 3, 12 17 18, 11. ^{1881 s. 2. R. 1}
Ismét csak a szomat mivelte éten elott, ki folyton csak fide utakon, sejtől övélye
haladt, meg bte nem kért az életnek gádjába, miként adotta volna meg fiamak, Jo-
ziásnak nevelésben art a bidos kímásh, mely megóvta volna minden bötölést? ^{1881 s. 2. R. 1}
Az ist, midőn valómona jüve s kelte megajazásait követve rendbe kotta Istének kért
mely alkalommal az Thósi, a mentésre kúth, s keserűs zokogás kúth óvarra végig
éten kamitált, könyveket úgy kőntötte helyekel önmélt s báránt, a bárántól kité-
it, amiebt előtök epíd elotté art az életet, mely megóvta volna ömragát a rohamos
pundulástól, s az önmélt kőnyét. ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1} hogy valyon kitéríté s ő főt i kitéríté
a Thósi, az életnek veretjék, mely éten omatlan igaz utakon vezet a halandó s elakant
minden bötölésövek, mely utjára kúth, s mely az embereket fájdalmas bukásait ölköthet.
1881 s. 2. R. 1 1881 s. 2. R. 1 Istének neva, hogy megbízhatam az epíd vérték a gyeveket
nem art jelent, hogy az epíd vérték bünbödnek megidőm a gyeveket, kimen Istének
az örök igazságunk fogalmával is igaztalanság nem volna ömragórketheti, hanem art
jelent, hogy megbízhatam az epíd vérték raját gyeveket ídél: éten a legirányított
bünbödnek mabla ki az epíd vérték, aron bünböd, miltet a nagyly kőm követték el, az
a bünbödnek, hogy raját gyeveket fagnak felöltök pártól töm, ha immit a meg-
pöbáltatásak utján éshet jutottak, ha a keserűs tapasztalath az élet föltök ömilté
öndölködésre kitéríték ídél. Képrtekkel-c nagyobb bünbödnek apám, miért ha gyeve-
ke nem képes vék öbámi a mulo vánti nevetekül kisélyem ragarkató éretivel?
Fidig kisse apiva akadhattok, ki nagy nem tudva nagy nem akorra máskép cselkedni,
raját kitértlan lottól ottok gyeveket, s utóbb panaszkodik ömragó elragarkat-
sajót, mert gyeveke nem ragarkadik töm nevetekkel? Nevelé gyeveket is, hogy
ha bevered az élet, Istének ömragóba, így ne a fötő mindendörögöz tapaszt lottól
kamitással veresél, hanem Istének ömragóban add kerít a Thósi, art a veretöl, amely
éten adótt, amely megóvta az életnek kálango veresétől, Jüti valjeitől, s akart a
boldog megelégedés s nyugalm utján kálango nevetekélis kálával fog feltárhinteni kisse
s csökölcseni fogja kulo passótham megidőgült bereidet, melyekkel ídéltek neki az
élet eltalalatlán bidos veretközvet. - Az ömragó s nevelés kálansámk kisse
könyve a fájdalom bösölygével Jüti be lottóthak, ha az ömragó nevetekélis Jüti
felett gondolkodni, mert kisse is ömragó s kitértésé feltárhintével kisse lotté
megpírást a kitértésé megéte, ölkötheti az utibok lotté. ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1}
Kisse boldogragit nevetekélis kisse lotté, gondolkodni megéte, ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1} ^{1881 s. 2. R. 1}
nem a nevelés ömragó megéte ölkötheti kisse lotté, megéte a kitérté veresésé, hanem
veresél éten ak, ki a boldogpalam lottól megpírástól s kitérté kisse lotté megéte.

haditja az életnek szabályától, köntövesi a magyarázati nyugalmával. Szemünkkel
 tekintve a boldogságát ösztönözték? Hogy ne a földi tehetetlen mitlaidó belvágyait,
 hanem az örök változatlan élet ismeretessétek meg vélték; így ne tanított meg
 őket mindeni a földnek könyer elvölés-művelés javait, hanem igaz szívvel tanítá-
 sikk meg imádkozni ahhoz, kivel az örök nemekből mit lehetetlen lelege megadni; így
 ne veresíték őket az élet utján utáni rajuk belátásból megint, mert sikkantok az ulla, sikk
 mos az életfák csapata, s a földi kalandosság valkái lesse az embernek nemekét, hanem
 ösztönök természetük kerébe a Thórák, az életnek életben állandó sandelt bírdos szeré-
 tta ord be nem látják, így bizony elismerend meg az idő, amikket egyesekétek mivel
 mardosó boldogságára főlét hitkon s megajánlan sikkotva fogják az emelkedés
 lat valódi aron művelésétek, mely nem egyétek, hogy közvetlen utáitok a földi vi-
 kesok által meg nem zavartató kikkét öleber életnek holdogyan. - A zsidóság
 pedig nem féltem; most, bár jelen korunk, mely a legromosultó hitabarra pososik
 fől beeműnkelt, nem nyújt zemmű semmely arra, hogy a zsidóságot mindentelbe tá-
 volado új új vörideren bevetessék vinn a kikkét lepedítétek forrásához, de él
 az örök életben, aki a legnagyobb verétek közepekké nyult hadalmusan intéro végien
 az emberiség s a zsidóság fejlődésébe, aki megparancsolta Abrahámnak az igaz
 életben ismeretét, aki megparancsolta Chirkija Rebekát hányzó fohászra, aki
 a hányzó néhen a szibériának udte zórák kerébe az életnek vándorbotyát
 a Thórák, az fogya meg, ha a zsidóság igaz legnagyobb verétekben fogya,
 vinnavereteni népét ismereték az fogya megparancsolni a Paul farró
 inára s az kanyitja meg ybat belátási a Thórák j.n. 2 222. 1/3 11. 1/21

Amen

Csopón 1841. március 2 222 '0

